

[Foged.]

ikke de skiftende kirkeministre, heller ikke den nuværende, men det er mit indtryk, at de skiftende finansministre kunne vise lidt mere velvilje på dette kulturelle felt.

I dette specielle tilfælde finder jeg anledning til at gøre den bemærkning, at såfremt den højtærede kirkeminister ikke kan få gennemført en direkte forhøjelse af bevilningerne til kirkeministeriet, bør midlerne til det kirkelige arbejde i udlandet fordeles på en sådan måde, at den her rejste sag også kan få sin andel.

Jeg omtalte i mit første indlæg under finanslovdebatten en sag, der sorterer under ministeren for offentlige arbejder, nemlig besejlingsforholdene ved Thorsminde sluse. Jeg takker også her for svaret. Ifølge de fremkomne oplysninger var der udarbejdet en plan, som gik ud på, at der skulle ofres ca. 1 mill. kr., men tilsyneladende har planen altså foreløbig fået lov til at ligge. Det er mit indtryk, at man i nogen grad har holdt Thorsmindefolkene hen med planer. For år tilbage forelå der en plan til moleforlængelse — såvidt jeg husker, til en bekostning på 1½ mill. kr. Der førtes forhandlinger, og disse resulterede i, at vandbygningsvæsenet fandt frem til en ny ordning og lavede nye planer. Hver gang man finder frem til nye planer, er det imidlertid, som om sagen egentlig kun er blevet forhalet. Det er derfor, jeg beder om, at det ikke også denne gang må være en forhalingsproces, der sker. Det er blevet fremført, at besejlingsforholdene har været tilfredsstillende siden marts 1955. Ja, jeg må medgive ministeren den indrømmelse, at om sommeren har besejlingsforholdene i almindelighed været nogenlunde, og i denne sommer har de naturligvis på grund af den oprensning, der fandt sted sidst, ikke været helt umulige. Besejlingsforholdene er altid bedst om sommeren. Ministeren bemærkede, at der ikke forelå oplysninger fra vandbygningsvæsenet om dårlige besejlingsforhold i den her angivne tid. Jeg kan hertil bemærke, at det heller ikke tidligere har været vandbygningsvæsenet, der rejste krav om bedre besejlingsforhold. Disse krav kommer naturligvis fra de fiskere, som daglig prøver turen gennem den farlige indsejling. Jeg var i sommer under ikke helt gunstige vejrfor-

hold sammen med den højtærede fiskeriminister tilstede en aften under såvel indsejling som udsejling ved Thorsminde, og jeg tror nok, vi den dag blev klar over, at det ikke er helt trygt at befare disse vande. Der bør foretages betryggende ændringer nu, for at ikke tab af menneskeliv skal være den tunge tale, der skal føres frem for at få sagen ordnet. Jeg håber, at ministeren påny vil overveje spørgsmålet.

Hanne Budtz: På mine bemærkninger om overgang til fri biografnæring svarede den højtærede justitsminister, at spørgsmålet om en ny biografteaterlov må hvile, indtil byggesituationen har bedret sig væsentligt. Jeg takker for dette svar, for det tyder dog på, at den højtærede justitsminister finder, at når byggesituationen ikke længere forhindrer det, kan vi tale om spørgsmålet. Hvis vi så også kunne blive enige om, at byggesituationen i virkeligheden ikke har noget med denne sag at gøre, kunne man egentlig gå i gang med det samme.

Den højtærede justitsminister udtalte iøvrigt, at dersom man gav biografnæringen fri, ville det skabe et monopol for ejerne af bygningerne. I øjeblikket er det justitsministeriet, som har monopolen, et monopol, som jeg i højere grad frygter end et eventuelt erhvervsmæssigt monopol, og jeg er altså ikke enig i, at en sådan ordning skal bestå. Jeg mener ikke, at den eksisterende form for monopol er heldig. Som eksempel kan jeg nævne, at meget ofte har en bevillingshaver eller en hel familie skabt værdier, som af ministeriet er blevet overført til andre personer. Der er f. eks. Søborg Teater, som faktisk blev ledet af bevillingshaverens søn fra 1934 med godkendelse af justitsministeriet fra 1952. I 1947 foretog familien en ombygning for ½ mill. kr., og i 1954 blev bevillingen bortgivet til en helt tredje person. En ny bevillingshavers overtagelse af inventar vil altid medføre økonomisk tab for den tidligere indehaver, men bortset fra hele det store økonomiske tab er der i høj grad andre hensyn at tage: de tidligere faktiske lederes arbejdsglæde og umuligheden af fremtidig at udnytte den særlige sagkundskab, man har erhvervet. Og endnu en ting: en borgers tilhørsforhold til en lille kommune eller til en bydel i en